

בש"פ 4566/15 - מוסא אלרביאדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4566/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: מוסא אלרביאדה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע מיום
23.6.2015 במ"ת 38459-04-15

תאריך הישיבה: י"ח בתמוז התשע"ה (5.7.2015)

בשם העורר: עו"ד מוטי יוסף

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

*

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) מיום 23.6.2015 במ"ת 38459-04-15, שהורתה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי בבאר שבע. כמתואר בכתב האישום, ביום 31.3.2015 בשעות הבוקר הסתכסך בן משפחתו של העורר (להלן: עומר), עם קטין שעבד בתחנת דלק ועם הבעלים של התחנה (להלן: חקמט). עומר, העורר ובני משפחה נוספים נפגשו וקשרו קשר לפגוע בקטין, בחקמט ובאחיו נשאת. לשם כך הם הצטיידו ברובים, בחרב ובמקלות, נסעו אל תחנת הדלק, והחלו רודפים אחרי השלושה. במהלך האירועים, העורר התקרב אל נשאת כשהוא נושא מקל. נשאת הרים ג'אנט וזרק אותו לעבר העורר ופגע בראשו. קרוב משפחתו של העורר ירה לעבר נשאת ואחרים הכו אותו בכל חלקי גופו. באותו הזמן, ניסה חקמט לברוח אולם העורר ובני משפחה נוספים נסעו אחריו וחסמו את דרכו. אחד מבני המשפחה יצא עם רובה והחל לירות לעבר חקמט שחמק לביתו. בשלב כלשהו במהלך האירוע, ירה חקמט לעבר העורר והוא נפצע ברגלו.

בהמשך לכך, כמתואר באישום השני, ביום 6.4.2015 בשעה שישבו העורר ובן משפחה נוסף, שהיה מעורב באירוע המתואר לעיל, בתא המעצר הם קשרו קשר לחטוף את חקמט, או את אחיו נשאת, לקחת אותו לחורשה ו"לשבור לו את העצמות".

בגין אירועים אלה הוגש כתב אישום נגד העורר (ושאר המעורבים שפעלו עמו בצוותא באירועים כתב אישום), המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה בכוונה מחמירה, ניסיון לחבלה מחמירה, נשיאת נשק, החזקת סכין, ירי באזור מגורים והסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע. יצוין כי הוגש כתב אישום נפרד גם נגד בני המשפחה היריבה שהייתה מעורבת באירועים.

3. ביום 23.6.2015 החליט בית המשפט על מעצרים של המעורבים בפרשה עד לתום ההליכים נגדם. בהחלטה נקבע כי אין מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר וכן ראיות לכאורה. צוין כי לא כלולה בתסקירי שירות המבחן המלצה לשחרור המעורבים, ביניהם העורר, לחלופות שנבחנו, וזאת בעיקר נוכח הקרבה הגיאוגרפית של מקום החלופות, רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהנאשמים, היעדר האפשרות להתקנת איזוק אלקטרוני והתרשמות שירות המבחן כי הסכסוך עדיין פעיל ולא פתור חרף חתימת הסכם הסולחה.

בית המשפט קבע כי בהיעדר חלופות שיש בהן כדי לתת מענה הולם לרמת המסוכנות, הנלמדת מהמעשים המתוארים בכתב האישום, ונוכח החזקה הסטטוטורית הנוגעת לשימוש בנשק חם ונשק קר - דין הנאשמים להיעצר עד תום ההליכים. לבסוף צוין בית המשפט כי אין בהחלטתו כדי לסתום את הגולל על אפשרות שחרור לחלופת מעצר בעתיד, אם תמצאנה חלופות הולמות ומרוחקות מאזור הדרום.

4. בכתב הערר נטען, כי בית המשפט קמא שגה כאשר התעלם מהצהרת בא כוח המדינה כי העורר לא אחז בנשק חם ולא ירה, וכאשר לא נתן משקל לכך שהעורר נשאב לסכסוך לא לו ברגע של שטות. כן נטען כי בית המשפט לא נתן משקל לכך שלעורר אין עבר פלילי ולסולחה שנערכה בין הצדדים. לבסוף נטען כי טעה בית המשפט כשקבע שיש להציג חלופת מעצר המרוחקת גיאוגרפית מהיישוב לקייה בשעה שאת שאר המעורבים בפרשה שוחרר לשוב זה. בטיעונו בעל-פה חזר בא כוח העורר על טענותיו אלה, תוך הדגשה שאין צידוק לנושא הריחוק הגאוגרפי העומד במרכז החלטת בית משפט קמא, ובוודאי לאחר שבני המשפחה היריבה שוחררו לחלופת מעצר ללא תנאי של ריחוק גאוגרפי.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי הריחוק הגאוגרפי היה רק מרכיב אחד בהחלטה. לדבריה, השורה המסכמת של שירות המבחן כוללת שני רכיבים: מסוכנות גבוהה והיעדר ריחוק של החלופות. באשר לחומרת העבירות נטען כי

מדובר באירוע אלימות חמור שבוצע בצוותא, לאחר הצטיידות בכלי נשק רבים ומגוונים, שלווה בירי באזור מגורים ושתוצאתו הייתה חבלות חמורות במתלוננים. לכך יש להוסיף את האישום השני נגד העורר, כאשר גם לאחר סיום האירוע עדיין קשר העורר קשר לחטוף ולפגוע בחקמט או באחיו נשאת. כן הדגישה באת כוח המדינה כי תסקיר המבחן בנוגע לעורר הוא שלילי בעיקרו, וקובע רמת סיכון גבוהה להישנות מעשיו. כן צוין בתסקיר כי נראה שהסולחה היא פורמלית בלבד והסכסוך טרם נפתר. לכן, נטען, צדק בית המשפט כאשר סבר שיש להמתין להרגעת הסכסוך בטרם שחרור לחלופת מעצר. ובאשר לטענת האפליה הובהר, כי רק נאשם אחד שוחרר לחלופת מעצר ללקייה בכתב האישום האחר, וזאת בשל חולשה בראיות נגדו.

5. דין הערר להידחות.

6. מדובר באירוע אלימות חמור עם מאפיינים של פריעת חוק והפקרות. בשל ויכוח של-מה-בכך מגיעה חבורה, שהעורר נמנה עליה, מצוידת בכלי נשק מגוונים - מקלות, רובים וחרבות - במטרה להכות במשפחה יריבה ו"לשבור להם את העצמות".

7. אין לקבל את נסיון העורר להמעיט בחלקו באירועים בטענה שהוא לא נשא נשק חם ולא ירה. המעשים נעשו בצוותא חדא על ידי בני החבורה אשר באו כאיש אחד במטרה משותפת לפגוע במתלוננים. ולא נתקרה דעת העורר עד שאף בעת מעצרו עדיין קשר קשר להמשיך במעשי האלימות.

7. נסיבות האירוע כאמור מצביעות על מסוכנות גבוהה של העורר (ושותפיו), על גישה קלה ומיידית לכלי נשק ועל העדר מעצורים לעשות בהם שימוש. התוצאות של האירוע היו חבלות חמורות, אך נסיבות האירוע והשימוש בנשק חם (וגם קר) יכלו להוביל אף לתוצאות קטלניות.

כמצוין בתסקיר המעצר, גם הסולחה בין הצדדים לא הביאה עדיין לרגיעה ובני משפחת המתלוננים עדיין מרגישים מאוימים.

גם תסקיר שירות המבחן בעניינו של העורר מצביע על מאפייני אישיות תוקפניים ואימפולסיביים, ועל רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצידו.

8. כל אלה מלמדים על מסוכנות גבוהה המחייבת זהירות רבה בבחינת אפשרות של שחרור לחלופת מעצר.

9. בנסיבות אלה, של מסוכנות גבוהה מחד, ושל סכסוך שעדיין "פעיל", בדין ייחס בית משפט קמא משקל רב למיקום של חלופת המעצר, כרכיב מהותי לבחינת אפשרות של ניטרול הסיכון משחרור העורר ממעצרו.

10. סוף דבר - הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט בתמוז התשע"ה (6.7.2015).

ש ו פ ט
